

Π6 Ασύγχρονη Δραστηριότητα

Μέλη ομάδας:
Μπένα Μαρία
Οικονομοπούλου Κωνσταντίνα
Τράκα Φωτεινή

Εκφώνηση

Ορισμός θεματικής/έννοιας εκπαιδευτικού σεναρίου – Χαρτογράφηση των Αναπαραστάσεων των Παιδιών στη Βιβλιογραφία Οι επιμορφούμενοι χωρισμένοι σε ομάδες των 2-3 ατόμων συζητούν μεταξύ τους και με τον επιμορφωτή τους για την θεματική/ ή την έννοια την οποία σχεδιάζουν να πραγματευτούν στην ανάπτυξη του εκπαιδευτικού σεναρίου τους. Αναζητούν και μελετούν σχετικές βιβλιογραφικές πηγές στο διαδίκτυο σχετικά με τις εναλλακτικές (πρότερες) αντιλήψεις, τις ιδέες και τις αναπαραστάσεις των μαθητών καθώς και τις πιθανές δυσκολίες της σκέψης τους σχετικά με την θεματική/ ή την έννοια που έχουν επιλέξει. Οι ομάδες ετοιμάζουν μια σχετική παρουσίαση με τα κυριότερα αποτελέσματα της αναζήτησής τους και τις αντίστοιχες βιβλιογραφικές αναφορές. Στην συνέχεια, την αναρτούν στον κατάλληλα διαμορφωμένο χώρο ανάρτησης σύγχρονων δραστηριοτήτων του παρόντος εκπαιδευτικού Πακέτου 13. Η δραστηριότητα θα ολοκληρωθεί στο πλαίσιο της ασύγχρονης δραστηριότητας.

Τίτλος: «Εγώ κι εσύ μαζί...! ίσοι και διαφορετικοί!»

Οι αντιλήψεις των νηπίων προκύπτουν από τη γνωστική τους ανάπτυξη, την επιρροή των ενηλίκων, αλλά και από την απουσία επαρκούς πληροφόρησης (Papadopoulos, 2014· Vignes et al., 2009).

1. Η αναπηρία είναι προσωρινή

- **Παραδείγματα:** «Όταν μεγαλώσει θα περπατάει», «Αν πάει στον γιατρό θα γίνει καλά».
- **Αιτία:** Δυσκολία κατανόησης της έννοιας της μόνιμης κατάστασης (Diamond & Huang, 2005).

2. Η αναπηρία είναι μεταδοτική

- **Παραδείγματα:** «Δεν πρέπει να παίξουμε μαζί του γιατί μπορεί να κολλήσουμε», «Μπορεί να μας χτυπήσει γιατί δεν μιλάει».
- **Αιτία:** Έλλειψη πληροφόρησης, φόβος του άγνωστου, σύνδεση με ασθένεια (Smith & Williams, 2005).

Τίτλος: «Εγώ κι εσύ μαζί...! ίσοι και διαφορετικοί!»

3. Τα άτομα με αναπηρία είναι "καημένα"

- **Παραδείγματα:** Καημένο παιδάκι, δεν μπορεί να κάνει τίποτα», «Είναι μωρό ακόμα».
- **Αιτία:** Επιρροή από ενήλικες, σχόλια γονέων και ΜΜΕ, σύνδεση αναπηρίας με αδυναμία (Papadopoulos, 2014· Nowicki, 2006).

4. Η αναπηρία είναι η κύρια ταυτότητα του ατόμου

- **Παραδείγματα:** «Είναι το παιδί με το καροτσάκι», «Είναι το παιδί που δεν μιλάει».
- **Αιτία:** Δυσκολία στη σύνθεση πολλαπλών χαρακτηριστικών ενός ατόμου, τείνουν να ορίζουν τα παιδιά μέσα από το πιο «ορατό» χαρακτηριστικό τους (Diamond & Huang, 2005).

Δυσκολίες:

Γνωστικές δυσκολίες

Τα νήπια συχνά δεν μπορούν να κατανοήσουν τι σημαίνει «αναπηρία» με επιστημονική ορολογία. Δεν κατανοούν πως σχετίζεται με κάτι μόνιμο και πως επηρεάζει λειτουργικά το άτομο (Ζώνιου-Σιδέρη, 2000·Paroudi, D. (2003).

Συναισθηματικές δυσκολίες

Τα παιδιά μπορεί να νιώσουν συναισθήματα όπως είναι ο φόβος και η λύπη, όταν έρχονται για πρώτη φορά σε επαφή με ένα ανάπηρο άτομο. Αρκετά συχνά αυτό πηγάζει από βιώματα που έχουν από την οικογένεια και ακόμα και από την πολιτεία (Diamond & Huang,2005).

Δυσκολίες:

Κοινωνικές δυσκολίες

Τα νήπια μπορεί να δυσκολευτούν στην ένταξη των παιδιών με αναπηρία σε δραστηριότητες συνεργασίας, ιδιαίτερα όταν δεν έχουν αλληλεπιδράσει προηγουμένως ή όταν δεν υπάρχει ενήλικας να καθοδηγεί (Booth & Ainscow, 2002).

Επικοινωνιακές δυσκολίες

Τα νήπια ενδέχεται να μη γνωρίζουν το πως να επικοινωνήσουν με παιδιά με διαταραχές λόγου, με κωφά παιδιά ή με παιδιά με αυτισμό και ίσως αυτός είναι ένας λόγος αποφυγής της επαφής των παιδιών τυπικής ανάπτυξης με τα παιδιά με αναπηρία (Μπρούζος, 2005·Smith et al., 2019).

Συμπέρασμα:

Από τα παραπάνω ευρήματα, με βάση τη βιβλιογραφία, διαπιστώνεται ότι δημιουργούνται γνωστικές και κοινωνικογνωστικές συγκρούσεις στα νήπια όσο αφορά την αναπηρία. Πιο συγκεκριμένα, φαίνεται ότι επειδή τα νήπια δεν έχουν αναπτύξει την αφηρημένη σκέψη, το νέο ερέθισμα δεν ταιριάζει με το τι πιστεύουν ότι είναι κανονικότητα. Με στόχο την κατανόηση της διαφορετικότητας και την ανάπτυξη συμπεριληπτικών στάσεων από τα νήπια, θα προκύψει ο διδακτικός μετασχηματισμός.

Βιβλιογραφία

- Booth, T., & Ainscow, M. (2002). *Index for Inclusion: Developing Learning and Participation in Schools*. Bristol: CSIE.
- Diamond, K. E., & Huang, H. H. (2005). "Preschool children's ideas about disabilities: The importance of staff-child interactions." *Early Childhood Research Quarterly*, 20(1), 53–70.
- Diamond, K. E., & Huang, H. H. (2005). Preschoolers' ideas about disabilities. *Infants & Young Children*, 18(1), 37–46.
- Ζώνιου-Σιδέρη, Α. (2000). *Η αναπηρία στην προσχολική ηλικία. Από τη διάγνωση στην εκπαιδευτική παρέμβαση*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.
- Μπρούζος, Α. (2005). *Η ειδική αγωγή στην προσχολική ηλικία*. Αθήνα: Τυπωθήτω.
- Nowicki, E. A. (2006). A cross-sectional multivariate analysis of children's attitudes towards disabilities. *Journal of Intellectual Disability Research*, 50(5), 335–348.

- Papadopoulos, K. (2014). Children's attitudes towards peers with disabilities: The role of stereotype content. *Research in Developmental Disabilities*, 35(3), 711–719.
- Papoudi, D. (2003). "Young children's understanding of disability: The influence of developmental factors and educational intervention." *European Journal of Special Needs Education*, 18(3), 297–306.
- Smith, D. L., & Williams, D. (2005). Children's understandings of health and illness: Implications for health promotion. *Health Education Journal*, 64(2), 135–147.
- Smith, T. E. C., et al. (2019). *Teaching Students with Special Needs in Inclusive Settings* (7th ed.). Pearson.
- Vignes, C., Coley, N., Grandjean, H., Godeau, E., & Arnaud, C. (2009). Measuring children's attitudes towards peers with disabilities: Psychometric properties of the CATCH scale. *Research in Developmental Disabilities*, 30(3), 702–710.